

Записник

са седнице Комисије за избор идејног решења за подизање спомен обележја погинулим или несталим полицајцима и војницима са подручја Града Кикинде у ратовима од 1991. до 1999. године, одржане 11. децембра 2017. године у Кикинди

Комисија је заседала у пуном саставу:

- 1) Маја Ракочевић Цвијанов – магистар, академски вајар и конзерватор у МЗЗСК Суботица, председник
- 2) Аница Дрињак – предствник породица погинулих, члан
- 3) Маријана Мирков – академски сликар, представника Града Кикинде, члан

Седници су присуствовали и председник Комисије за споменике Града Кикинде Саша Танацков и Даница Сантовац – представница ЈП „Кикинда“ које ће бити ангажовано за припремне радове терена где ће бити постављено спомен обележје.

Комисија за избор идејног решења за подизање спомен обележја, на седници одржаној 22. новембра 2017. године у Кикинди, констатовала је да пристигли радови испуњавају услове Јавног конкурса објављеног 26. октобра, али су предложили да Конкурс буде обновљен у трајању од 14 дана. Прводостављена решења су равноправно ушла у избор са оним која су достављена у новом конкурс у до 07. децембра 2017. године. Пристигла идејна решења:

1. Скулптура жене у природној величини која погнуте главе и савијених ногу седи на камену. Скулптура је од бронзе (месинга), а постамент од природног или вештачког камена. Постамент је висине 80, дужине 200, а ширине 100 цм. Укупна висина спомен обележја треба да буде 160 цм. Аутор: Ристо Михаић из Београда.
2. Скулптура војника који одаје почит својим палим саборцима, са положеним оружјем и погледом ка оружју забоденом у земљу на врху кога се налази шлем. Скулптура је изливена у бронзи – висине до 100 цм, патинирана браон патином. Постамент је од гранитних плоча висине 120 цм, ширине 115 x 90 цм. Аутор је Катарина Трипковић из Београда.
3. Скулптура „Зашто“? Основни елемент скулптуре је знак питања, ротирани и померени девет пута који симболизује девет ратних година, а који укупно гледано делује као цвет, а упитници као латице цвета. Спомен обележје је од нерђајућег челика, бетона и камена. Аутор је Јелена Стојков Панчевац из уметничке радионице «Панчевац» из Панчева.
4. Спомен обележје «Књига». Представља трајно отворену књигу коју свако може да прочита. Димензије: висина 300, ширина 200 и дубина 75 цм. Материјал – округла цев од прохрома. Аутор је Душан Вукша из Београда.
5. Спомен обележје «Кућа» представља делимичну кућу, до пола срушену, подељену кућу. Са унутрашње стране «куће» налази се

онолико touch екрана колико је погинулих. Сваки екран је интерактиван и притиском на њега појављивале би се фотографије и приче о сваком погинулом војнику и полицајцу. Око споменика су постављени метални, поштански сандучићи за сваког погинулог. Димензије 300 x 300 цм. Дело је групе аутора: Бојана Лазих, Никола Ратић Луцати и Ноа Треистер.

6. Спомен обележје «Лала» је откинут, поломљен цвет лале, направљен од бакра, постављен на постаменту од црних мермерних плоча. Основа споменика је квадратног облика са страницама од 70 цм, висине 200 цм. На врху је цвет лале 30 цм висине и 40 цм ширине. Аутор је Драган Мандић из Кикинде.
7. Скулптура «Плави ток» представља апстраховану Пијету, симбол жала и туге за погинулима. Састоји се од два комада мермера димензија 170, висине, 70 ширине и 60 дубине, уздигнутих на плинти до висине од 200 цм. Сиво – плаве је боје која треба да асоцира на униформу. Аутор је Марко Вукша из Београда.
8. Споменик «Крст». Са предње стране скулптуре се налази онолико клинова колико има погинулих. На другој страни скулптуре крст излази из крста с намером да исправи повијени крст. Унутар изашлог крста се налазе елементи који се покрећу, трепере, вибрирају при додиру или ветру, који представљају душе погинулих. Скулптура је од бронзе са каменим постаментом. Аутор је Зоран Кричка из Сурчина.

Након процене идејних решења Комисија је три рада сврстала у ужи избор и то:

1. Скулптура жене, аутора Риста Мићића из Београда.
2. Скулптура војника, аутора Катарине Трипковић из Београда.
3. Скулптура „Зашто“? аутора Јелене Стојков Панчевац из уметничке радионице «Панчевац» из Панчева.

Између ових решења чланови Комисије једногласно су изабрали идејно решење Риста Мићића. Жири је установио да се одабрано решење најбоље уклапа у заштићено језгро Кикинде, да поседује уметничка и споменичка својства, али и да преноси идеју бола и празнине која остаје након ратова. Такође, идејно решење одговара теми за коју је намењен. Сва решења ће бити изложена на изложби у Кикинди, након свечаног отварања спомен обележја.